

РЕШЕНИЕ

№ 2027

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12148** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. С. И. от [населено място], обл. П., подадена чрез адв. М., срещу Решение от 10.10.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 112-и състав по нахд № 16407/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 19-4332-005055 от 21.03.2019 г., издадено от Г. Б.- началник група към СДВР, Отдел "Пътна полиция", с което на основание вр. Чл. 53 от ЗАНН, на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв. за извършено нарушение на чл. 25, ал. 2 ЗДвП, на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, предл. 4 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при съществени нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че съдът не е обсъдил възраженията му по отношение на събраните доказателства, както и по неправилната квалификация на твърдяното нарушение. Излагат се доводи, че изводът на съда за рязка, внезапна маневра не почива на обективни доказателства или данни. В тази връзка се позовава на заключението на САТЕ и на разпита на вещите лица в с.з. на 15.04.2021 г., които изцяло отричат възможността за рязко навлизане на автомобила, а

твърдят, че е било плавно, с малка скорост. На следващо място според касатора наказващия орган не е разписал коректно цитираната правна норма. АУАН сочи нарушение на чл. 25, ал. 2 ЗДвП, но същата съдържа две хипотези, като не е ясно коя е взета предвид. От друга страна в НП за така установеното нарушение е наложено наказание по чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, предл. 4 от ЗДвП, като в ал. 2 се съдържат три предложения, като не се сочи именно кое. В заключение поддържа, че в хода на съдебното дирене сочените в АУАН нарушения не са доказани, поради което моли съда за отмяна на решението на СРС и отмяна на потвърденото с него НП.

Ответникът по касационната жалба – Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел "Пътна полиция" не взема становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град, X. касационен състав, след извършената касационна проверка по чл.218 АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок от легитимирана страна и пред надлежния съд, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна, по следните съображения:

С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 19-4332-005055 от 21.03.2019 г., издадено от Г. Б.- началник група към СДВР, Отдел "Пътна полиция", с което на основание вр. чл. 53 от ЗАНН, на Д. И. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв. за извършено нарушение на чл. 25, ал. 2 ЗДвП, на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, предл. 4 от ЗДвП.

Решението на СРС е постановено след връщане на делото за ново разглеждане с решение № 6934/04.12.2020 г. на АССГ, четвърти касационен състав по к. а. н. д. № 6627/2020 г.

Въззивният съд при новото разглеждане на делото е установил от фактическа страна, че на 09.03.2019 г. около 10:45 часа Д. И. управлявала лек автомобил „М.“, с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по автомагистрала „Т.“, с посока на движение от [населено място] към [населено място] хан. В района на 1-вия километър от магистралата, И. се движила в средната от общо три активни ленти за движение на пътното платно в този участък. Освен тези три активни ленти за движение, на пътното платно имало и още една лента, която била най-вдясно в указаната посока на движение и служила за осъществяване на търговска дейност, тъй като в нея спирали посетителите на търговски обекти, намиращи в тази част от пътя. Междувременно, в дясната лента за движение се движил мотоциклет „Сузуки“, с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от лицето В. Н.. Зад автомобила на И. се движел друг автомобил – „К.“, управляван от свидетелката К. Н., като в автомобила имало още няколко лица – З. Д., Б. Б., К. Н.. Тези свидетели имали пряка видимост над движението на автомобила пред тях и лично възприели, че автомобилът започнал рязко да се отклонява към дясната пътна лента. Водачът И. предприела маневра за пристрояване с идеята да спре в близък търговски обект. Същата се отклонявала под ъгъл 6-8 градуса в посока надясно, като навлязла в съседна дясна лента за движение. Това довело до засичане на траекториите на движение на лекия автомобил и движещия се в дясната лента мотоциклет, поради което мотоциклетът се протрива по задния десен калник и задната дясна врата на автомобила, след което се ударил в дясното странично огледало на автомобила и десния калник. Мотоциклетистът загубил устойчивост, след което паднал в една локва в аварийната лента, а мотоциклетистът ударил паркирал в аварийното платно автомобил „Ф. П.“ в задния десен ъгъл. След подаден сигнал на

телефон 112, на място били изпратени служители на ОПП СДВР, които установили нарушението и съставили скица на ПТП и протокол за последното. На И. бил съставен АУАН за извършено административно нарушение по чл. 25, ал. 2 от ЗДвП, въз основа на който е издадено и обжалваното НП, с което на основание чл. 53 от ЗАНН на Д. С. И., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, за извършеното нарушение на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП, на основание чл. 179, ал.2, вр. Ал.1, т. 5, предл. 4 от ЗДвП. Въззивният съд е приел горната фактическа обстановка за безспорна въз основа представените писмени доказателства и депозираните свидетелски показания, като е кредитирал същите като взаимнодопълващи се и безпротиворечиви, напълно подкрепени от находките на автомобила на жалбоподателката, както и от заключението /основно и допълнително/ на вещите лица по приетата САТЕ. Изложил е мотиви, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в предвидените от закона срокове, както и при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Приел е за доказано извършеното нарушение на чл. 25, ал. 3 ЗДвП.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно. При постановяването му съдът не е допуснал нарушения на процесуалните правила. Не са били ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано и постановено от законен състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на страните. При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства районният съдия е формирал правилен и обоснован извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 179, ал.2 вр. ал.1, т.5, предл.4 вр. чл. 25, ал.2 ЗДвП, като наложеното на нарушителя наказание е в законовоустановения размер. Извършването на нарушение по чл. 25, ал.2, изр.1-во ЗДвП (при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея) се установява безпротиворечиво от гласните и писмени доказателства по делото. Съдът правилно е установил и механизмът на ПТП, потвърден както от събраните по делото гласни доказателства, заключенията на САТЕ, така и отговорът на в.л. проф. д-р К. даден в с.з. на 15.04.2021 г. Неоснователни са възраженията в жалбата, че съдът е постановил неправилен съдебен акт необсъждайки отговора на в.л. на въпрос 3.2.2., че мотоциклетистът, движейки се със скорост 49 км/ч непосредствено преди ПТП от момента, в който л.а. „М.“ е навлязъл плавно в пътната лента, при своевременно възприемане и адекватна реакция с аварийно спиране е имал техническа възможност да осъществи преди мястото на удара. Следва да се отбележи, че твърденията за наличие на евентуално съпричиняване от другия участник в ПТП е без значение за административно наказателната отговорност на касатора.

Неоснователни са и оплакванията свързани с възложените в тежест на И. разноски в размер на 1833 лева – дължими за платени от бюджета на съда такси за вещи лица във връзка с приетото основно и допълнително заключение на двойната САТЕ. Видно от протокола от с.з. на 15.04.2021 г. на в.л. инж. П. е изплатено възнаграждение в размер на 370,50 лв. и 702 лв. за в.л. проф. д-р К., а за допълнителната САТЕ – 507 лв. за в.л. проф. д-р К. и 253,50 лева за в.л. П. /видно от протокол от с.з. на 16.09.2021 г./, или общо 1833 лева.

Съобразно гореизложеното, касационната инстанция намира решението на СРС за валидно, допустимо и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК,
Административен съд София-град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.10.2021 г. на Софийски районен съд (СРС),
Наказателно отделение (НО), 112-и състав по нахд № 16407/2020 г.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.